

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/154/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010892
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2511010892.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Mariána Jarábka, v trestnej veci proti obžalovanému T. J. a spol. stíhaného pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaných T. J. a T. X. proti rozsudku Okresného súdu Piešťany pod sp.zn. 1T/166/2011 zo dňa 29.10.2012, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. februára 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, c/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok sa **z r u š u j e**.

Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku sa vec **v r a c i a** súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany pod sp.zn. 1T/166/2011 zo dňa 29.10.2012 boli obžalovaní T. J. a T. X. uznaní vinnými zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona ohľadne obžalovaného T. J. a obžalovaný T. X. zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona, ktorej trestnej činnosti sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/ obžalovaný T. J.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s nasadenou agentkou vystupujúcou pod legendou T. Z. dňa 03.03.2011 v V. od nezistenej osoby zadovážil a v ten istý deň približne o 13.00 hod. v J. pred domom č.XXX v agentkinom aute tejto následne predal za sumu 350,- Eur injekčnú striekačku s metamfetamínom o hmotnosti 3457 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 72,0 % hmotnostných obsahujúcu 2489 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, pričom toto množstvo zodpovedajúce 62 až 249 obvykle jednorazovým dávkam psychotropnej látky predstavuje v hodnotovom vyjadrení na čiernom trhu sumu 434,- až 2 490,- Eur;

2/ obžalovaný T. J.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s nasadenou agentkou vystupujúcou pod legendou T. Z. dňa 17.03.2011 v J. od nezistenej osoby zadovážil a v ten istý deň a v tej istej obci približne o 16.30 hod. v agentkinom aute tejto následne predal za sumu 600,- Eur vrečko s tlakovým uzáverom s

metamfetamínom o hmotnosti 6,104 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 68,3 % hmotnostných obsahujúce 4169 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, pričom toto množstvo zodpovedajúce 104 až 417 obvykle jednorazovým dávkam psychotropnej látky predstavuje v hodnotovom vyjadrení na čiernom trhu sumu 728,- až 4 170,- Eur ;

3/ obžalovaní T. J. a T. X.:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode obžalovaného T. J. s nasadenou agentkou vystupujúcou pod legendou T. Z., dňa XX.XX.XXXX v V. požiadal obžalovaného T. X., aby mu zabezpečil na predaj pre inú osobu psychotropnú látku metamfetamín, čo aj obžalovaný T. X. následne urobil, metamfetamín zadovážil v V. od nezistenej osoby a odovzdal ho v desiatich zatavených injekčných striekačkách objemu 12 ml obžalovanému T. J., ktorý v ten istý deň približne o 15.30 hod. v V. na parkovisku pri Kauflande v agentkinom aute tejto následne predal uvedené striekačky s metamfetamínom za sumu 5 000,- Eur, pričom boli obaja obžalovaní zadržaní políciou ;

kriminalistickým skúmaním sa zistilo, že zatavené injekčné striekačky obsahovali spolu 70,979 g metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,0 % hmotnostných, pričom toto množstvo obsahujúce 53,234 g absolútneho metamfetamínu zodpovedá 1391 až 5323 obvykle jednorazovým dávkam psychotropnej látky a v hodnotovom vyjadrení na čiernom trhu predstavuje sumu - 9 317,- až 53 230,- Eur ; metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za to im boli uložené:

Obžalovanému T. J. podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona k § 37 písmeno m/, § 38 odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 140 (stoštyridsať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona k § 77 odsek 1 a § 78 odsek 1 Trestného zákona mu súd uložil aj ochranný dohľad na dobu 1 (jeden) rok.

Obžalovaný T. X. bol odsúdený podľa § 172 odsek 2 k § 38 odsek 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 120 (stodvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/, odsek 4 Trestného zákona súd I. stupňa ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 k § 77 odsek 1 k § 78 odsek 1 Trestného zákona uložil mu tiež ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa tento oprel svoje skutkové závery v podstatnej miere aj o výpovede utajovaných svedkov, a to (T. Z. a X. B.) príslušníkov policajného zboru Rakúskej republiky vystupujúcimi v konkrétnej veci pod vyššie uvedenými menami. Do kontaktu s osobami obžalovanými, a to hlavne T. J. prichádzala hlavne svedkyňa (T. Z.), ktorá vo svojich výpovediach popísala spôsob akým sa kontaktovala s T. J. na dodávkach príslušného množstva psychotropnej látky (metamfetamínu). Tiež jednoznačne mala popísať osoby, s ktorými sa kontaktovala, a to predovšetkým T. J. a v záverečnej fáze aj osobu T. X., ktorý sa mal dopustiť konania naplňujúceho zákonné znaky posudzovanej trestnej činnosti v bode 3/ spolupáchatelstvom spolu s obžalovaným T. J.. Jej výpovedi priamo korešpondujú tiež výpovede ďalšieho utajeného svedka, a to (X. B.), ako i vyhotovené odposluchy telefonických rozhovorov medzi zainteresovanými, a to hlavne medzi svedkyňou T. Z. a T. J.. Ostatné vo veci vykonané dôkazy skutkový stav popísaný vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku majú podporne preukazovať.

Zohľadňujúc všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy vykonané počas prípravného konania, ako i počas dokazovania na hlavnom pojednávaní realizovanom pred okresným súdom tento dospel k záveru, že obaja obžalovaní sa posudzovanej trestnej činnosti dopustili ako trestne zodpovední páchatelia.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu uloženého týmto (obžalovaným) súd I. stupňa zohľadňoval jednak okolnosti prípadu, ako i samotné osoby obžalovaných z hľadiska ich doterajšieho spôsobu života, pričom dospel k záveru, že účel trestu sa u oboch dosiahne jedine trestami represívnymi spojenými s obmedzením osobnej slobody v rozsahu popísanom vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Rovnako obom obžalovaným súd I. stupňa okrem nepodmienečných trestov odňatia slobody uložil aj ochranný dohľad v trvaní jedného roka, keďže ich odcudzoval za spáchanie obzvlášť závažného zločinu.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podali v zákonnej lehote odvolanie obaja obžalovaní, a to T. J., ako i T. X., pričom podané odvolania aj odôvodnili prostredníctvom obhajcov.

Podstatou odvolacích dôvodov obžalovaného T. J. bolo predovšetkým to, že poukázal na protizákonný charakter vykonávania činnosti utajovaných agentov (T. Z.), ako i ďalšieho utajovaného agenta (X. B.). Zdôraznil, že ani v jednom prípade v posudzovanej trestnej činnosti iniciatíva na predaj drogy nevychádzala od neho, ale práve od utajovanej agentky (T. Z.). Ona sama ho zatahla do konania takým spôsobom, že trestnú činnosť vlastne vyprovokovala a posilňovala jeho presvedčenie páchať túto ďalej, a to až do doby zadržania príslušníkmi policajného zboru. Bez aktívneho vplyvu polície by k spáchaniu trestnej činnosti vôbec nedošlo, resp. by došlo v inom rozsahu ako túto zaznamenala samotná obžaloba. Vzhľadom na uvedené skutočnosti v konečnom dôsledku navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a spod obžaloby ho oslobodil.

Obžalovaný T. X. v dôvodoch podaného odvolania napáda rozsudok súdu I. stupňa tiež, čo do ustálenia skutkového stavu. Má za to, že vykonané dôkazy v žiadnom prípade nepreukazujú, že by on akýmkoľvek spôsobom zabezpečoval drogu pre obžalovaného T. J.. V tomto smere je nejednoznačné aj uznesenie vyšetrovateľa o začatí trestného stíhania voči nemu.

Rovnako ako obžalovaný T. J. namieta spôsob akým utajovaná agentka iniciovala, resp. ho povzbudzovala, aby jej zabezpečoval jednotlivé dávky psychotropnej látky (metamfetamínu). Jej iniciatíva na zabezpečení požadovaného množstva psychotropnej látky má byť zrejma aj priamo zo zabezpečených telefónnych odposluchov medzi ňou a obžalovaným T. J..

Za nezákonný považuje aj príkaz na predstieraný prevod, ktorý bol realizovaný v rámci vyšetrovania veci, a to hlavne v tom smere, že sa umožnilo agentom predstierať kúpu „ľubovlného množstva“ omamnej alebo psychotropnej látky, čo považuje za neprípustné.

Namietal aj skutočnosť, že prepis telefonických záznamov z nemeckého jazyka do slovenského jazyka nebol realizovaný prostredníctvom autorizovaného tlmočníka, ale len prostredníctvom operatívneho pracovníka polície, čo považuje takisto za nezákonný spôsob získavania dôkazu.

V súvislosti s angažovaním utajovaných agentov, a to hlavne v pozícii (T. Z.), namieta, že neboli do spisového materiálu zabezpečené všetky písomnosti potrebné na legalizáciu činnosti takýchto agentov (príslušníkov policajného zboru cudzieho štátu).

Na podporu svojej argumentácie uviedol niekoľko rozhodnutí Ústavného súdu Českej republiky pojednávajúcich jednak o možnosti použitia agenta cudzieho príslušníka policajného zboru s osobitným dôrazom na legitimitu pôsobenia agenta v rámci provokácie k trestnej činnosti.

V konečnom dôsledku navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/, b/, c/, d/, e/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade v zákonnej lehote podaných a súčasne odôvodnených odvolaniach, odvolací súd postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov v rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, pokiaľ tento (postup) bol odvolaniami napádaný, pričom dospel k záveru, že odvolania oboch obžalovaných v podstatnej miere je potrebné vyhodnotiť za dôvodné.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení

všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z vyššie naznačeného je zrejmé, že podkladom pre konanie vo veci samej a rozhodnutie môžu byť len dôkazy, ktoré boli získané zákonným spôsobom.

Podľa § 117 odsek 5 Trestného poriadku príkaz na použitie agenta vydáva predseda senátu, pred začatím trestného stíhania, alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, ktorý musí byť odôvodnený aj skutkovými okolnosťami.

Podľa § 117 odsek 8 Trestného poriadku písomnosti týkajúce sa použitia agenta sa do spisu založia len vtedy, ak prokurátor v obžalobe navrhne vykonanie dôkazu skutočnosťami zistenými agentom.

Podľa § 117 odsek 14 Trestného poriadku agent môže plniť svoje úlohy i na území iného štátu. O jeho vyslaní do zahraničia po predchádzajúcom súhlase príslušných orgánov štátu, na ktorého území má pôsobiť, a na základe príkazu podľa odsek 5 rozhoduje prezident policajného zboru, ak medzinárodná zmluva neustanovuje iný postup. Rovnako sa postupuje, ak má na území Slovenskej republiky pôsobiť ako agent príslušník iného štátu.

Z dokazovania realizovaného súdom I. stupňa vyplýva, že v rámci oboznamovania listinných dôkazov boli oboznámené aj pôvodne utajované prílohy, ktorých súčasťou boli aj rozhodnutia o použití agenta, resp. agentov, o realizovaní predstieraných prevodov, ako i ďalšie zabezpečovacie úkony. Súčasne súčasťou týchto formálno-procesných predpokladov na použitie agenta - príslušníka policajného zboru cudzieho štátu však neboli oboznámené všetky formálno-procesné predpoklady umožňujúce takýto inštitút zrealizovať. Nie je to zrejmé ani zo žiadnej časti odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa.

Rovnako je zrejmé zo spôsobu vykonávania dôkazov súdom I. stupňa, že uvedené písomnosti (týkajúce sa použitia agentov) boli zabezpečované až v štádiu dokazovania pred súdom I. stupňa, keďže prokurátor v podanej obžalobe nenavrhol výsluch týchto (utajených agentov - príslušníkov policajného zboru cudzieho štátu).

Úlohou súdu I. stupňa bolo preto pred samotným úkonom výsluchu uvedených agentov preveriť, či boli splnené príslušné formálno-procesné predpoklady legalizujúce takýto procesný postup.

V kontexte ustanovenia § 117 odsek 14 Trestného poriadku podľa názoru odvolacieho súdu takýto procesný postup nebol jednoznačne vykonaný, keďže pri oboznamovaní formálno-procesných podmienok na použitie agenta - príslušníka policajného zboru cudzieho štátu došlo len k čiastočnému splneniu týchto (zákonných podmienok) v tom, že súhlas na takýto postup bol daný len zo strany príslušných orgánov policajného zboru Slovenskej republiky, avšak súčasne absentuje poznatok o tom, či rovnaký súhlas vydali aj príslušné orgány cudzieho štátu (Rakúskej republiky). Súd I. stupňa v rámci verifikácie použitia agenta - príslušníka policajného zboru cudzieho štátu bližšie nezrejnil, či medzi Slovenskou republikou a Rakúskou republikou existuje nejaká medzinárodná zmluva takýto procesný postup priamo upravujúca.

V prípade, že takáto (medzinárodná zmluva) neexistuje bolo potrebné, aby súd I. stupňa postupoval v zmysle zákona č. 171/1993 Z.z., z jeho ustanovenia § 77c odsek 2 písmeno a/, podľa ktorého ak nie je uzatvorená medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, a ak je to potrebné na plnenie úloh policajného zboru, možno so súhlasom ministra alebo ním poverenej osoby a so súhlasom príslušného orgánu cudzieho štátu využiť v rozsahu ustanovenom týmto zákonom príslušníka polície iného štátu, ako legalizanta a agenta. Z citovaného zákonného ustanovenia je evidentné, že pre využitie príslušníka policajného zboru cudzej krajiny sa vyžaduje, aby bol k tomuto daný súhlas príslušného orgánu cudzieho štátu, ktorého je príslušník policajného zboru štátnym príslušníkom. Súčasne odvolací súd oboznámením sa s príslušným spisovým materiálom vrátane odtajnenej časti spisu nezistil, že by takýto súhlas orgánu cudzieho štátu vydaný bol, z dôvodu ktorého nie je možné konštatovať naplnenie príslušných formálno-procesných podmienok na využitie agenta príslušníka policajného zboru cudzieho štátu.

Verifikácia tejto vyššie naznačenej skutočnosti má zásadnejší význam o to viac, že v prípade aktivity oboch agentov - príslušníkov policajného zboru cudzej krajiny sa jedná o zásadné dôkazy obžalovaných majúce usvedčovať z posudzovanej trestnej činnosti.

Úlohou súdu I. stupňa po vrátení veci na ďalšie konanie a rozhodnutie bude preto zistiť bližšie okolnosti viažuce sa na pôsobenie týchto (agentov - príslušníkov policajného zboru Rakúskej republiky) v kontexte, či medzi Slovenskou republikou a Rakúskou republikou existuje medzinárodná dohoda, ktorá by takýto postup priamo upravovala. V prípade, že existuje je potrebné túto zabezpečiť, oboznámiť a zistiť, či boli naplnené podmienky stanovené v tejto (dohode). V opačnom prípade bude potrebné, aby súd I. stupňa dotazom u príslušných orgánoch policajného zboru Slovenskej republiky zistil, či v konkrétnom prípade došlo k vydaniu súhlasu orgánu cudzieho štátu (Rakúskej republiky) na použitie agenta príslušníka policajného zboru Rakúskej republiky.

Pre prípad, že by takýto súhlas vydaný nebol, nebolo možné podľa názoru tunajšieho odvolacieho súdu legalizovať pôsobenie príslušníkov policajného zboru cudzieho štátu na území Slovenskej republiky. V konečnom dôsledku nebolo možné výsledky spojené s prácou týchto (agentov) zohľadňovať v konečnom rozhodnutí o miere zavinenia obžalovaných. Týka sa to tiež aj úkonov spojených so zaznamenávaním telefonických rozhovorov týchto (agentov) s osobami obvinenými, resp. obžalovanými.

Bolo preto v tejto časti potrebné konštatovať, že obhajobné námietky sú opodstatnené a keďže sa jedná o pochybenia, ktoré nemohol reparať odvolací súd priamo na verejnom zasadnutí, rozhodoval o nich v rámci neverejného zasadnutia.

Po vyjasnení vyššie naznačených skutočností bude môcť súd I. stupňa opätovne sa zaoberať zisťovaním miery zavinenia oboch obžalovaných na spáchanej trestnej činnosti, pričom podkladom pre samotné rozhodnutie môžu byť, ako je konštatované v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku, len dôkazy, ktoré boli získané a vykonávané príslušným (zákonným) spôsobom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.